

[Ritt Bjerregaard.]

derfor har jeg selvfølgelig, da dette forslag skulle fremsættes, undersøgt, om det var en korrekt måde at gøre det på, og jeg fik det svar, at man kunne bibeholde bemærkningerne således, som de var, når man i fremsættelsen understregede — og jeg citerer herfra:

„Forslaget er altså identisk med det forslag, der ville være blevet fremsat i november måned af den daværende socialdemokratiske regering.“

Så jeg tror ikke, der er sket noget ukorrekt i denne sag.

Så var også hr. Brøndsted lidt inde på, at der egentlig allerede kunne have været en lovgivning på dette område, for man havde talt meget om det her i folketinget. Det er også korrekt, og vi var vel alle sammen meget optimistiske på et tidspunkt og regnede med, at dette lovforslag kunne have været vedtaget og færdigbehandlet nu ved de nye valg. Det viste sig imidlertid meget hurtigt, at der var en langt større uenighed om enkelte punkter, end vi havde ventet, og derfor trak det ud med at få udarbejdet et egentligt lovforslag. Dette lovforslag kunne, hvis der ikke var blevet udskrevet valg, være blevet fremsat i november måned. Da var det klart, men det kunne det så altså ikke på grund af valget. Det er den nærmere forklaring på, hvorfor det trak lidt mere ud, end vi havde regnet med.

Jeg skal så prøve at komme med lidt bemærkninger til nogle af de enkelte ting, der har været taget op af de enkelte partiers ordførere.

Først og fremmest er der det meget væsentlige spørgsmål om skolenævnene og styrkelsen af skolenævnene. Jeg er glad for, at alle har været opmærksom på, at der med dette forslag er sket en styrkelse. Vedrørende skolens bevillinger var undervisningsministeren inde på, at hun gerne så, at man skulle have et beløb, at man altså ikke behøvede at bede kommunen om at få stillet en del af budgettet til rådighed.

Fra de mange møder, jeg har deltaget i ud over landet, har det været mit indtryk, at skolenævnenes indstilling til dette spørgsmål har været meget forskellig. Nogle skolenævn har allerede haft den ordning og synes, det har været en god ordning; andre skolenævn har absolut frabet sig, at de nu

også skulle sidde og have med økonomi at gøre. Jeg tror, det er vigtigt, at vi på disse områder fastholder et „kan“ og ikke et „skal“, for det betyder, at de skolenævn, der er interesserede, kan få denne mulighed, men at vi på den anden side ikke presser det ned over hovedet på skolenævn, der ikke er interesseret i også at påtage sig dette arbejde.

Fra flere sider er der også blevet rejst spørgsmål om undervisningsplanerne, og det er blevet nævnt, at der har været forskel i formuleringen i fremsættelsen og i forslaget, og det førte hr. Bilgrav-Nielsen ind i nogle interessante bemærkninger om det at være forhenværende minister. Det, der er sket på dette punkt, er, at jeg og andre, også ved de møder, der er foregået ude omkring i landet, er blevet overbevist om, at det at udarbejde undervisningsplaner er en uhyre kompliceret proces og meget stærkt arbejdskrævende, og at det derfor er ønskeligt, at skolenævnene har et konkret forslag fra skolekommissionen, de kan udtale sig på baggrund af. Og det er det, der står i § 27, stk. 14, i lovforslagets § 1, nr. 14. Det er altså ikke udtryk for, at socialdemokratiet ikke mener, at skolenævnene skal have tillagt disse udvidede beføjelser, men i erkendelse af det enorme praktiske arbejde, der er forbundet med en sådan udarbejdelse. Det håber jeg vi kan komme nærmere ind på i udvalget, således at vi kan overveje disse ting meget grundigt.

Jeg tror, det var det væsentlige om skolenævnene, og så skal jeg lige sige vedrørende fælleslærerrådet, hvor ordføreren fra retsforbundet spurgte, om det var en skole- eller lærerrepræsentation, der var tale om, at det selvfølgelig er en skolerepræsentation; for det, der er væsentligt, er ikke, om man repræsenterer så eller så mange, men at den enkelte skole har en repræsentation, således at den kan melde tilbage til det lokale lærerråd.

Så har man trukket § 80 a i lovforslagets § 1, nr. 53, der er en paragraf om forsøgsmæssige ledelsesfunktioner i folkeskolen, stærkt ind i debatten, og der er flere, der har næret betænkeligheder ved det.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi også på dette område åbner mulighed for forsøg med nye ledelsesformer. Ikke kun, som nogle kunne opfatte det, ved at man laver egent-